

¹Und es kamen alle Stämme Israels zu David gen Hebron und sprachen: Siehe, wir sind deines Gebeins und deines Fleisches.²Dazu auch vormals, da Saul über uns König war, führtest du Israel aus und ein. So hat der HERR dir gesagt: Du sollst mein Volk Israel hüten und sollst ein Herzog sein über Israel.³Und es kamen alle Ältesten in Israel zum König gen Hebron. Und der König David machte mit ihnen einen Bund zu Hebron vor dem HERRN, und sie salbten David zum König über Israel.⁴Dreißig Jahre war David alt, da er König ward, und regierte vierzig Jahre.⁵Zu Hebron regierte er sieben Jahre und sechs Monate über Juda; aber zu Jerusalem regierte er dreiunddreißig Jahre über ganz Israel und Juda.⁶Und der König zog hin mit seinen Männern gen Jerusalem wider die Jebusiter, die im Lande wohnten. Sie aber sprachen zu David: Du wirst nicht hier hereinkommen, sondern Blinde und Lahme werden dich abtreiben. Damit meinten sie aber, daß David nicht würde dahinein kommen.⁷David aber gewann die Burg Zion, das ist Davids Stadt.⁸Da sprach David desselben Tages: Wer die Jebusiter schlägt und erlangt die Dachrinnen, die Lahmen und die Blinden, denen die Seele Davids feind ist...! Daher spricht man: Laß keinen Blinden und Lahmen ins Haus kommen.⁹Also wohnte David auf der Burg und hieß sie Davids Stadt. Und David baute ringsumher von Millo an einwärts.¹⁰Und David nahm immer mehr zu, und der HERR, der Gott Zebaoth, war mit ihm.¹¹Und Hiram, der König zu Tyrus sandte Boten zu David und Zedernbäume und Zimmerleute und Steinmetzen, daß sie

¹وَجَاءَ جَمِيعُ أَصْبَاطِ إِسْرَائِيلَ إِلَى دَاوُدَ إِلَى حَبْرُونَ قَانِئِينَ، هُوَذَا عَظْمُكَ وَلَحْمُكَ تَحْنُ.²وَمُنْذُ أَمْسٍ وَمَا قَبْلَهُ، حِينَ كَانَ سَاوُلُ مَلِكًا عَلَيْنَا، قَدْ كُنْتَ أَنْتَ تُخْرِجُ وَتُدْخِلُ إِسْرَائِيلَ. وَقَدْ قَالَ لَكَ الرَّبُّ، أَنْتَ تَرَعَى شَعْيِي إِسْرَائِيلَ، وَأَنْتَ تَكُونُ رَئِيسًا عَلَى إِسْرَائِيلَ.³وَجَاءَ جَمِيعُ شُيُوخِ إِسْرَائِيلَ إِلَى الْمَلِكِ إِلَى حَبْرُونَ، فَقَطَعَ الْمَلِكُ دَاوُدَ مَعَهُمْ عَهْدًا فِي حَبْرُونَ أَمَامَ الرَّبِّ. وَمَسَحُوا دَاوُدَ مَلِكًا عَلَى إِسْرَائِيلَ.⁴كَانَ دَاوُدُ ابْنُ ثَلَاثِينَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ أَرْبَعِينَ سَنَةً.⁵فِي حَبْرُونَ مَلَكَ عَلَى يَهُودَا سَبْعَ سِنِينَ وَسِتَّةَ أَشْهُرٍ. وَفِي أُورُشَلِيمَ مَلَكَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ سَنَةً عَلَى جَمِيعِ إِسْرَائِيلَ وَيَهُودَا.⁶وَذَهَبَ الْمَلِكُ وَرِجَالُهُ إِلَى أُورُشَلِيمَ إِلَى التُّيُوسِيِّينَ سُكَّانِ الْأَرْضِ. فَقَالُوا لِدَاوُدَ، لَا تَدْخُلْ إِلَى هُنَا مَا لَمْ تُنْزِعِ الْغُفَّتَانَ وَالْعُرْجَ. أَيْ لَا تَدْخُلْ دَاوُدُ إِلَى هُنَا.⁷وَأَخَذَ دَاوُدُ حِصْنَ صِهْيَوْنَ هِيَ مَدِينَةُ دَاوُدَ.⁸وَقَالَ دَاوُدُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، إِنَّ الَّذِي يَضْرِبُ التُّيُوسِيِّينَ وَيَنْتَقِلُ إِلَى الْقَنَاطَةِ وَالْعُرْجَ وَالْعُمَمِي الْمُتَبَعْضِينَ مِنْ نَفْسِ دَاوُدَ لِدَلِّكَ يَقُولُونَ، لَا يَدْخُلِ النَّبِيُّ أَعْمَى أَوْ أُعْرَجُ.⁹وَأَقَامَ دَاوُدُ فِي الْحِصْنِ وَسَمَّاهُ مَدِينَةُ دَاوُدَ. وَبَنَى دَاوُدَ مُسْتَدِيرًا مِنَ الْقَلْعَةِ قَدَاحِلًا.¹⁰وَكَانَ دَاوُدَ يَتَرَايِدُ مُتَعَطِّمًا وَالرَّبُّ إِلَهُ الْخُنُودِ مَعَهُ.¹¹وَأَرْسَلَ جِيزَامُ مَلِكِ صُورَ رُسُلًا إِلَى دَاوُدَ وَخَشَبَ أَرْزَ وَتَجَارِبَ وَتَبَّائِينَ قَبَلُوا لِدَاوُدَ بَيْتًا.¹²وَعَلِمَ دَاوُدُ أَنَّ الرَّبَّ قَدْ أَنَبَتْهُ مَلِكًا عَلَى إِسْرَائِيلَ، وَأَنَّهُ قَدْ رَفَعَ مُلْكُهُ مِنْ أَجْلِ شَعْيِهِ إِسْرَائِيلَ.¹³وَأَخَذَ دَاوُدُ أَيْضًا سَرَارِي وَنِسَاءً مِنْ أُورُشَلِيمَ بَعْدَ مَجِيئِهِ مِنْ حَبْرُونَ، قَوْلًا أَيْضًا لِدَاوُدَ بَنُونَ وَبَنَاتٌ.¹⁴وَهَذِهِ أَسْمَاءُ الَّذِينَ وُلِدُوا لَهُ فِي أُورُشَلِيمَ، شَمُوعُ وَشُوبَابُ وَتَانَانُ وَشَلِيمَانُ¹⁵ وَبَحَارُ وَالْيَشُوعُ وَبَاقُحُ وَبَافِيعُ¹⁶ وَالْيَسْمَعُ وَالْيَدَاعُ وَالْيَقْلَطُ.¹⁷وَسَمِعَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ أَنَّهُمْ قَدْ مَسَحُوا دَاوُدَ مَلِكًا عَلَى إِسْرَائِيلَ، فَصَعَدَ جَمِيعُ الْفِلِسْطِينِيِّينَ لِيُقَاتِلُوا عَلَى دَاوُدَ. وَلَمَّا سَمِعَ دَاوُدَ نَزَلَ إِلَى الْحِصْنِ.¹⁸وَجَاءَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ وَاتَّسَرُوا فِي وَادِي الرَّقَاتِيِّينَ.¹⁹وَسَأَلَ دَاوُدُ مِنَ الرَّبِّ، أَصْعَدُ إِلَى الْفِلِسْطِينِيِّينَ. أَتَذَقُهُمْ لِيَدِي. فَقَالَ الرَّبُّ لِدَاوُدَ، اصْعَدْ لَنِّي دَفْعًا أَدْفَعُ الْفِلِسْطِينِيِّينَ لِيَدِكَ.²⁰فَجَاءَ دَاوُدُ إِلَى بَعْلِ قَرَاصِيمَ وَصَرَّتْهُمْ دَاوُدُ هُنَاكَ، وَقَالَ، قَدْ افْتَحَمَ الرَّبُّ أَعْدَائِي أَمَامِي كَافْتِحَامِ الْمِيَاهِ. لِذَلِكَ دَعَا اسْمَ ذَلِكَ الْمَوْضِعِ بَعْلَ قَرَاصِيمَ.²¹وَتَرَكُوا هُنَاكَ أَصْنَامَهُمْ فَتَرَعَهَا دَاوُدُ وَرِجَالُهُ.²²ثُمَّ عَادَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ فَصَعِدُوا

David ein Haus bauten.¹² Und David merkte, daß ihn der HERR zum König über Israel bestätigt hatte und sein Königreich erhöht um seines Volks Israel willen.¹³ Und David nahm noch mehr Weiber und Kebsweiber zu Jerusalem, nachdem er von Hebron gekommen war; und wurden ihm noch mehr Söhne und Töchter geboren.¹⁴ Und das sind die Namen derer, die ihm zu Jerusalem geboren sind: Sammua, Sobab, Nathan, Salomo,¹⁵ Jibhar, Elisua, Nepheg, Japhia,¹⁶ Elisama, Eljada, Eliphelet.¹⁷ Und da die Philister hörten, daß man David zum König über Israel gesalbt hatte, zogen sie alle herauf, David zu suchen. Da das David erfuhr, zog er hinab in eine Burg.¹⁸ Aber die Philister kamen und ließen sich nieder im Grunde Rephaim.¹⁹ Und David fragte den HERRN und sprach: Soll ich hinaufziehen wider die Philister? und willst du sie in meine Hand geben? Der HERR sprach zu David: Zieh hinauf! ich will die Philister in deine Hände geben.²⁰ Und David kam gen Baal-Perazim und schlug sie daselbst und sprach: Der HERR hat meine Feinde vor mir voneinander gerissen, wie die Wasser reißen. Daher hieß man den Ort Baal-Perazim.²¹ Und sie ließen ihre Götzen daselbst; David aber und seine Männer hoben sie auf.²² Die Philister aber zogen abermals herauf und ließen sich nieder im Grunde Rephaim.²³ Und David fragte den HERRN; der sprach: Du sollst nicht hinaufziehen, sondern komm von hinten zu ihnen, daß du an sie kommst gegenüber den Maulbeerbäumen.²⁴ Und wenn du hörst das Rauschen auf den Wipfeln der Maulbeerbäume einhergehen, so eile;

أَيْضاً وَاتَّسَرُّوا فِي وَادِي الرَّقَائِيَّينَ.²³ فَسَأَلَ دَاوُدُ مِنَ الرَّبِّ فَقَالَ، لَا تَصْعَدُ، بَلْ دُرِّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَهَلِّمْ عَلَيْهِمْ مُقَابِلَ أَشْجَارِ الْبُكَاءِ²⁴ وَعِنْدَمَا تَسْمَعُ صَوْتَ خُطَوَاتٍ فِي رُؤُوسِ أَشْجَارِ الْبُكَاءِ جِيئِيذِ اجْتَرِصْ، لِأَنَّهُ إِذْ ذَاكَ يَخْرُجُ الرَّبُّ أَمَامَكَ لِيَضْرِبَ مَحَلَّةَ الْفِلِسْطِينِيِّينَ.²⁵ فَقَعَلَ دَاوُدُ كَذَلِكَ كَمَا أَمَرَهُ الرَّبُّ، وَصَرَبَ الْفِلِسْطِينِيِّينَ مِنْ جَبَعٍ إِلَى مَدْخَلِ جَاَزَرَ.

denn der HERR ist dann ausgegangen vor dir her, zu schlagen das Heer der Philister.²⁵ David tat, wie ihm der HERR geboten hatte, und schlug die Philister von Geba an, bis man kommt gen Geser.